

ALLIKKA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

nro 1/02

ÄLLIKKÄ

-LIPPUKUNTALEHTI-

32. vuosikerta

JULKAISIJA

Partiolippukunta Kalevan Karhut

<http://www.lpk.partio.fi/hp/kaka>

Kalevan Karhuttoimisto

Väinölänkatu 26, 33500 Tampere

puh. (03) 255 3474

Avoimna tiistaisin klo 18-19

Lippukunnan tilinumero:

Merita 150950-9384

Meille saa antaa rahaa ihan vapaasti...

PAINOPAIKKA

Tampereen ev.lut.srk / monistus

Painos 140

Ä-TOIMITUS

Päätoimittaja

Juha Pietilä

Lemminkäisenkatu

040-7267030

10 A 14

03-2558676

33540 Tampere

monty@sgic.fi

Toimittajat

Vili Nissinen

Mika Nieminen

Pasi Halme

Risto Koskensisilta

Kansi

Tatu Piispanen

Skannaus

Eero Halme

Valokuvat

Kirsti Nurminen

Minna Hännikäinen

Yrjö Perä-Rouhu

Taitto

Juha Pietilä

TÄSSÄ NUMEROSSA

Ä-tervehdys	3
Tiedotteita	4
Kasukka-PT.....	5
Talvileiri	7
Juhis ja Mikko Haltilla	9
Ällikällä lyöty	11
Vaeltajasivut	12
Toimintakalenteri	13
Urho Wallin 1923-2002	14
Projektipäällikön katsaus	18
Pohjolan Viisaat	19
Silppusäkki	21
Virkailijat	22

ÄLLIKKÄ

A-TERVEHDYS

Kiitokset kaikille runsaasta palautteesta parin viime Ällikän osalta. Kuvien laatua on ihmetelty paljon. Syy epäselvyyteen löytyy viereiseltä sivulta. Ällikkähän siistehdään monistus- eikä painokoneella. Kiitokset kuitenkin myös runsaasta määrästä kuvia, joita on kaikesta huolimatta tähänkin lehteen joutunut ja joita tarvitsen myös erään historiikin kanssa (lue lisää sivulta 18).

Lopuksi jotain ihan muuta.

Uudenvuodenpäivänä Mikan ja Mikon kanssa manaillessamme autoni akkua, jonka tehot eivät 30 asteen pakkasessa riittäneet käynnistämään moottoria, tulimme siihen tulokseen että ihminen joutuu monenlaisiin ongelmatilanteisiin. Siksi pä kehitimme kaavan ongelman ratkaisua varten. Tässä se olisi kaikkien sovellettavaksi ja (ehkä) edelleen kehitettäväksi.

1. Jos ongelmaa ei vielä ole, tee sellainen.
2. Aiheuta pysyvää vahinkoa.
3. Mene paniikkiin.
4. Odota että joku tulee ja pelastaa.
5. Jos kukaan ei pelasta, kuole pois...

Toimintarikasta kevättä!

Juhis

ÄLLIKÄ

Epäkaupallisia tiedotteita

JN kokoontuu 10.3., 14.4. ja 12.5. toimistolla klo 18.00

Karhukopla (= entiset ja nykyiset aikuiset Karhut). Ällikkä saapuu ja Saarijärvi on käyttävissä (paitsi maksamalla Suomen Partiolaisten jäsenmaksun Kalevan Karhujen jäsenenä) myös maksamalla vuosittaisen kannatusmaksun Kalevan Karhujen Tukiry:lle tilille 20498-2117, v. 200210 e. Tukiry:n varsinaiseksi jäseneksi haluavat kyselköt Unto Gissiltä puh. 050-5509164. Varsinaisen jäsenen maksu on 20 e. ja edut kuin lpk:n jäsenellä (paitsi ei tietenkään SP:n etuja).

Lippukunnan **kesäleiri** pidetään Ylläksellä. Lähtö tapahtuu lauantaina 3.8. klo 20 Ilmarinkadun kololta ja paluu samaan paikkaan 10.8. noin klo 8. Tiedustelut ja ilmoittautumiset Juhikselle. Leirin hinta on 50 euroa.

Kaupallisia tiedotteita

Lielahden Sportia-Pekka antaa edelleen **alennusta eräpuolen ostoksista** asiakkaalle, joka osoittaa KaKan jäsenyytensä esim. näyttämällä Ällikän takakantta. Edun on välittänyt Jukka Merto.

Ylläs kutsuu pääsiäisenä 2002 kaikkia aikaisemmin käyneitä sekä uusia vierailijoita. Kalevan Karhujen Ylläs-toimikunta järjestää perinteisen pääsiäisreissun Luosun metsätyökämpälle jo **35 kerran 27.3-2.4.2002**.

Retki maksaa 165•

Lähtö Tampereelta keskiviikkona 27.3.02 kello 18 Ilmarinkatu 37. Tule ajoissa. Saapuminen Tampereelle tiistaina 2.4.02 kello 06 mennessä.

Tiedustelut: Juho Kuusinen

Puhelin: 0400-734808

ÄLLIKKÄ

E-mail: juho.kuusinen@polytronic.fi

TA RU PTKISOJENHERROISTA

– eli Kasukka PTKisaffervajärvellä 25-27.1.2002.

Osa 1: Kunnian vartijat.

Joukko urheita ihmisiä karhukansasta saapui Tervajärven kylään tavoitteenaan voittaa vuotuinen kisa Hutsujen (pieni karvainen musta keiju, jolla kaksi paria käsiä ja jalkoja, tunnetaan myös nimellä pureva keiju) ja Karhujen kesken. Useiden outojen ja mielenkiintoisten tapahtumien seurauksena urheat Sankari-Karhumme pääsivät nukkumaan paikalliseen majataloon. Yöllä Karhut tutkivat Hutsujen käyttäytymistä ja tulivat siihen tulokseen, ettei Hutsuista ole kotieläimiksi.

Osa 2: Soturien taisto.

Aamulla kukon laulun aikaan heräsivät tarinamme sankarit. Syötyään maittavan aamiaisen, oli aika lähteä kohti kisojen avauspaikkaa, joka oli kylän tori. Aluksi sankarimme joutuivat rakentamaan puunkanto-objektin. Sen jälkeen sankarimme pääsivät lähtemään uuvuttavalle matkalleen. Kukkuloiden yli ja kauas pois vei sankariemme matka.

Jossain vaiheessa matkaa sankarimme kohtasivat muinaisen taikurin, jolla oli salakirjoitus tehtävä ratkottavana.

Tehtävän ratkottuaan joukkue jatkoi matkaansa kukkuloiden yli. Pian he kohtasivat kaksi taistelussa haavoittunutta sotilasta. Kunnan ihmisinä Karhut paransivat kuolemaisillaan olevat sotilaat.

Reitti kulki vaarallisen solan poikki, jossa asuu örkkejä. Karhut pääsivät kuitenkin täysin kunnossa kotitonttu Pilhiksen asunnolle, joka oli romahtanut puun kaaduttua sen päälle. Hyvinä rakennusihmisinä karhut kuitenkin korjasivat tontun majan.

ÄLUKKÄ

Matkajatkuisuoraan kauriin Veelan luokse. Veela laulatti karhuilla lauluja ja esititkysymyksiä historiasta. Veelasta selvittyään sankariemme matka jatkui taas yli kukkuloiden ja kauas pois.

Illan jo lähestyessä sankarimme saapuivat Hyppivän Japanilaisen majataloon, jossa

he valmistivat itselleen ruokaa. Majataloon oli majoittautunut kaksi naarasstinksää, jotka esittivät sankareille visaisia kysymyksiä. Niistä selvittyään sankarimme jatkoivat matkaansa ja kohtasivat kukkahaltian, joka oli suutuksissaan heittänyt uimahousunsa puuhun. Maagisia voimiaan hyväksi käyttäen saivat karhut haltian housut puusta alas. Niinpä matka jatkui taas yli kukkuloiden ja kauas pois.

Sankarimme kohtasivat vielä Soturiprinsessa Sirtsukan ja hänen aseenkantajansa Pilin, joiden nuotio olisammunut. Karhutsytyttivät turheille naaraille uuden nuotion. Pian oli matka ohi ja karhut pääsivät perille Tervajärven kylälle.

Väsyneinä he söivät ja joivat, saunoivat, sekoilivat ja tietysti tutkivat hutsuja illan aikana, kunnes nukahtivat.

Osa 3: Kohtalon sallimus.

Aamulla soi hätäsireeni. Olivatko örkithyökänteet?

Ei, oli selvinnyt edellispäivän kisan voittajat. Selvisi, että karhukansan urhea joukkue oli voittanut kisan. Palkintonaan suksi ja vanhat Korokkarin ennustukset-kirjat kainalossaan palasivat he koteihinsa, ja tietenkin kostonhaluiset ja viheliäiset hutsut palasivat myös koteihinsa katkerina tappiostaan.

Vili

Jälkikirjoitus: Fantasia aihe oli vai yleisön kosiskelua!

Kuvat: Minna
ÄLLIKKÄ

Talvileiri

Lauantaina talvileirille osallistujat kokoontuivat koldolle, mutta alle kirjoittanut ei tiedä siitä mitään, sillä hän ajaahurautteli suoraan Luotisuoran päähän. Pienen odottelun jälkeen kohdasinkintuolla paikallamuutleiriläiset, joiden kakansalähdimmekohti Saarijärven suloja. Matkasuujirattoisastikaatunutta ahkiotanostellessa jatovereiden kanssa haastellessa, ja perille päästyämme rupesimmekintelttoja pystyttämään. Kaikkiosallistui vatahkerasti pystytys-toimeen niin, että ruuan kutsunkantautuessa korviimme, olivat teltat jomilteipystyssä. Ruokamaistuijamahapaisui. Huhhei! Muuta entuostapäivästä muistakaan kuin että Milkopiti myrskylyhtykouluttaja Juhiskipinä mikko-sellaistanukkumasa jani oli vallahnyvä

kallistuskulmineensekä pehmeine puunjuurineen.

Seuraavaa naamuunheräsimmekäikkikipinävuorojen virvoittaman ja astuimme yhdeksintamaksi puoliympyräriikaareen janostimmeli pun. Lippuaukealtasiiryimmeruokatiloihin, jotka olisijoitettu Uudenkämpänsäpuolelle Ruokaolimakoisaa kuten ainajatyöryhmistä iloisin oli tietenkintiskiryhmä, joka sai tiskauksen hassun hauskan tehtävän kantaakseen. Voijjuku!

Tuon ilon päivän ohjelmaksi oli leirin demokraattinen johtokuntaneuvosto valinnut rastikoulutuksen, jonka yhdeksässä osolussa minä kintoimin. Kakeopettiteräaseiden teroittamisen ja loaito, Minnaja Noora johdattivat leiriläisiä virkkauksen opintien alkutaipaleelle jamiinä opastin jäihin putoamisen ja hypotermian hoitotulussa. Koulutuksen jälkeen oli jälleen herkkuruokaa jasi tte seurasi vuorossa Stasin koordinoimat leiriolympialaiset. Tuostahuikeastamittelöstä ovat tietoni puutteelliset, sillä aikani kuluilä hinnä Saarijärven

ÄLLIKÄ

luonnossa hiihdellessä. Lajit olivat kuitenkin? sikälä kuunteiden? mitä moninaisimmat. Stas oli asettanut meidät lähtöviivalen lumen lapioinnissa, tukinheitossa, hiihdossa, suunnistuksessa, ym. huikean jännittävissä kilpalajeissa. Halfpipe oli jäänyt pois, mutta sen sijaan mitattiin taittoja kalliolla hyppämisessä.

Jälleen lippunaruja vedeltiin ja syötiin. Ruuanperästä seurasi kuuma sauna, jonne tytöt menivät ensin ja heidän poistuttuaan pojat siirtyivät sinne puuhastelemaan. Vielä oli vuorossailtanuotio, jonne Minna ja Noora olivat järjestäneet mukavan rastipuuhaistelun. Ilta palalla söimmeloimutettua lohta.

Seuraava päivä pitisi sillään ruokien, heräämisen, lippunoston ja laskun lisäksi myös hain, jonka olisuunnitellut joih-timestarimaisella rautakäsiot-

ÄLLIKÄ

teellaan Timo. Kiersimme joitakin Saarijärven lähijärviä ja loppuksi Kake veti meitä auton perässä, mikä oli muuten aikahai-pakkakyytiä. Sitten menimme takaisin Saarijärvelle ja saunoimme ja katsomme eurooppalaisen sketsikirjallisuuden huikeitavoimamäytteitä ja Miika ja Ollikin oli siellä ja Stas jakoi olympialaisten palkinnot ja söimme makkararajamenime nukkumaan.

Viimeisessä lippunostossa Jonnaskiitteli leiriläisiä ruokana olimuroja. Ruoka tarjottiin aamupalana aikana. Leiriä purettiin ahkerasti. Söimme. Loputtava ratristöykseen veimme. Lopuksi hauska leiri oli lopussa juuri niin kuin lopussa yleensä tuppaa käymään ja oli haikeiden hyvästien ja omille elämänpoluille lähtemisen aika.

Illoisia hetkiä muistaen **Risto**

Kuvat: **Minna**

Yleisön pyynnöstä: **JUHIS JA MIKKO HALTILLA**

19.10.-01 Perjantai

klo 13 haen Mikon Hervannasta. Ajamme Kemiin syömään ja tankkaamaan. Matka kuluu rattoisasti radiota kuunnellussa. Mikko nauhoittelee kaikenlaista minidiscillä. Kemistä jatkamme Luosuun, missä olemme noin klo 23. Revontuliakin on.

20.10.-01 Lauantai

Klo 9 jatkamme matkaa. Syömme välillä kolmen markan munkkikahvit ja olemme Kilpisjärvellä yhden maissa. Iltapäivän ratoksi liukastelemme 11 km Saarijärven autiotuvalle. Matkan aikana tapaamme varsin sievän helsinkiläisen tytön, joka on kierrellyt viikon Lapissa; valitettavasti mies seurassa. . .

21.10.-01 Sunnuntai

Päivän valjettua jatkamme vaellusta jylhissä maisemissa. Tänään vastaan ei tule ketään lukuun ottamatta kolmea riekkoa ja tokallista poroja. Sää vaihtelee paljon: auringonpaiste vaihtuu vartissa lumipyryksi ja päinvastoin. Tuulee navakasti. Yöksi menemme Meekonjärven tupaan. Päivällisseuraamme liittyy tusinan verran poroja, jotka jyystävät jäkälää tuvan ikkunoiden alla ja pihassa.

22.10.-01 Maanantai

Rämmimme kovassa tuulessa ja lumipyryssä Pitsusjärven autiotuvalle. Tarkoituksemme oli edetä noin 6 km kauemmaksi Haltin juurelle, mutta koemme viisaammaksi jäädä Pitsusjärvelle ja sään salliessa tehdä päiväretki Haltille seuraavana päivänä.

Sään välillä kirkastuessa näimmekin Haltin jo kohoavan horisontissa. Reitti kulki seurailen jokea, joka näytti hyisen kylmältä ja jossa oli komeita koskia.

ÄLUKKÄ

Päivän eläimistöä: sopuli, muutama tunnistamatta jäänyt lintu, kettu, toinen sopuli, jonka kettu söi... Lisäksi joitakin entisiä sopuleita ämpäreissä. Tuvalla aikaa kulutamme mm. korttia pelaamalla.

23.10.-01 Sunnuntai

Yritämme valloittaa Haltin. Sää on pilvinen ja tuulee jonkin verran, mutta suurimman ongelman tuottaa eilen satanut lumi. Joudumme kääntymään takaisin noin 1200 m korkeudessa. 400 metriä eteen ja 100 ylös on paljon kun lunta on paikoin vyötäisille. Ensikerran paremmalla kelillä tai lumikenkien kanssa tai jotain...

Palattuamme Pitsusjärvelle tapaamme Kittiläläisen tytön ja pojan. Ilta kuluu korttia pelatessa ja jutellessa.

24.10.-01 Keskiviikko

Talsimme Pitsusjärveltä Kuonjarjohkaan. Matkalla pysähdymme tuijottamaan Pitsusköngästä, joka menomatalla lumipyryn vuoksi jäi huomaamatta. Oli komea noin 8 metrin putous, jonka yläpuolella loikki jokin saukon näköinen eläin. Poroja on matkalla pari tokallista.

25.10.-01 Torstai

Talsimme takaisin Kilpisjärvelle ja ajamme Luosuun, missä mm. saunomme. Matkalla pysähdymme tietysti myös kolmen markan munkkikahveilla.

26.10.-01 Perjantai

Ajamme takaisin Tampereelle pysähtyen matkalla Kolarissa tankkaamassa, Oulussa pitsalla ja Jyväskylässä putsaamassa ajovalot. Kotona olen yhdeksän hilpakkeilla.

Juhis

ÄLLIKKÄ

ÄLLIKÄLLÄ LYÖTY

Muutaman vuoden tauon jälkeenviattomia lippukuntalaisia kiusataan jälleen...

Markus Wirta

Koko nimi:	Markus Heikki Christian Wirta
Syntymäaika:	2.9.1982
Pituus:	176 cm tai jotain sinne päin...
Paino:	68 kg
Kengännumero:	42
Saappaannumero:	sama
Lempinimet:	H C, Markku, Tasavirta...

Kymmenen kiperää

Asemalippukunnassa:	PPOJ, paavo, Markus...
Suurin partiosaavutus:	12 vuotta partiossa
Partiounelma:	jotain ylevää, mitä en juuri nyt saa mieleeni
Opiskelupaikka:	TTKK
Paras lehti:	Ällikkä
Hiusten pituus:	normaali
Tulevaisuus?:	saattaa olla
Viimeisin partiotapahtuma:	kevätkokous
Toiveammatti:	Harjumuodostelma

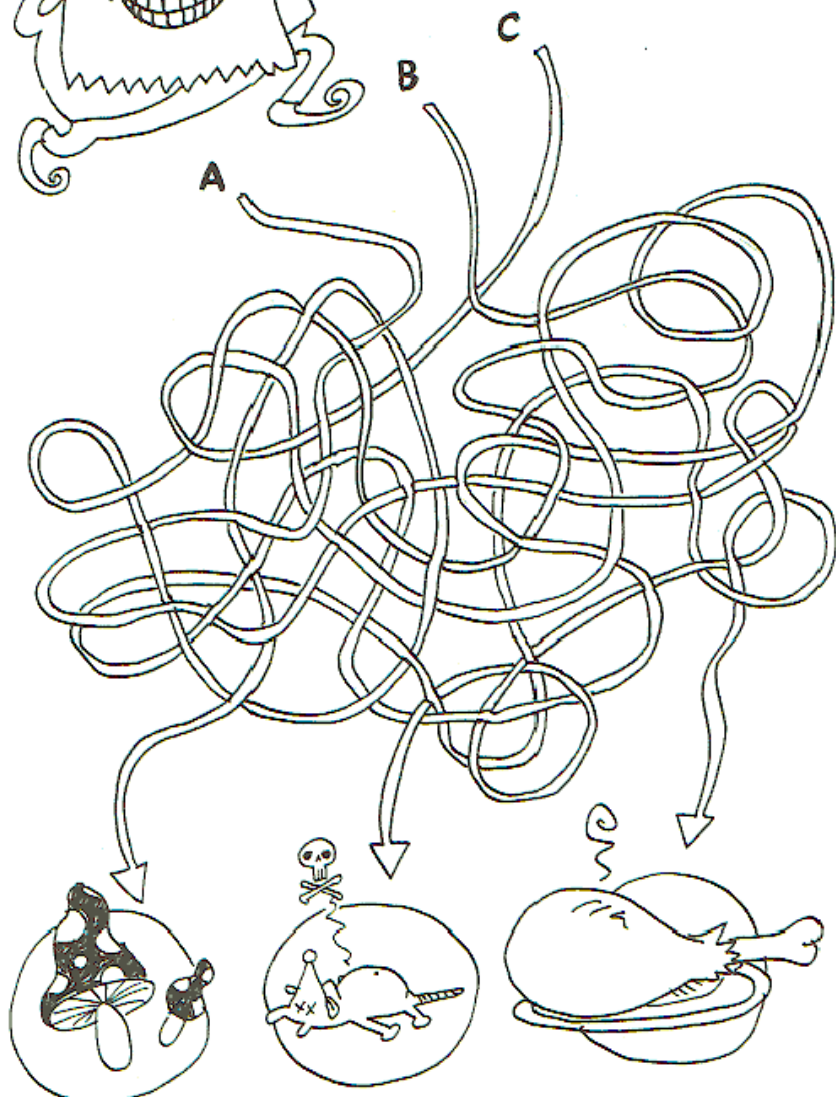
Pieni partiohistoria

Liittyi Karhuihin -90. Siirtyi karhupennuista Susi-vartioon -92, missä johtajina oli Perttu Hyöty ja Hannu Kämmäri. Rupesi vja:ksi -96 (edelleen Susi-vartio - muina johtajina Tatu ja Juhis). Johti jossain välissä Haukka-vartiota Mäkisen Antin kanssa. Sittemmin ollut kalustonhoitaja, PPOJA, PPOJA, ja paavo.

ÄLLIKÄ

VAELTAJASIVUT

AUTA PERTTI TONTTUA PÄASEMÄÄN
JOULUKINKUN LUOKSE. JOS PERTTI
EI LÖYDÄ KINKKUA, KÄYPI HÄMELLE
KEHVELISTI.

ÄLLIKÄ

Toimintakalenteri

HUHTIKUU

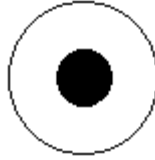
- 9.4. TP Vj-peruskurssi alkaa (jatkuu 16.4., 19.-21.4. ja 25.4.)
- 10.4. HP, ohj Ohjelmatoimikunta
- 12.4. TP Vj-ilta
- 12. - 14.4. LPK Vartiolaisten suoritusreissu**
12. - 14.4. HP, vaelt YTP, Hankeohjaajakurssi, 1. osa
- 13.4. HP, usk "Iloilija", Tampere
- 13.4. HP, usk Partiomessu, Tampere
- 14.4. LPK JN**
- 14.4. TP Aluepäivä
- 17.4. TP Sprinttiviesti
19. 21.4. V-SP YTP, lippukuntaleirikurssi
- 23.4. LPK Yrjöpäivänjuhla**
22. - 28.4. Partioviikko
- 27.4. HP, kilp Kevätpartiotaitomestaruuskilpailut (or, vi), Kangasala
- 26. - 28.4. LPK Karhunpenturetki, Tervajärvi**
- 28.4. Partiolaisten kirkkopyhä

TOUKOKUU

- 5.5. Maakunnallinen partioparaati, Tampere
- 11.5. HP, supe Kevätpartiotaitokilpailut (kelt), Toijala
- 12.5. LPK JN**
- 15.5. TP Yrjönviesti
18. - 19.5. HP, kilp Leon Lenkki & Hilkan Kilpa, Nokia
- 20.5. TP Kaatuneiden päivän kunnianosoitustilaisuus
- 21.5. LPK Konstanpäivän juhla (kevättapahtuma)**
- 25.5. SP Kevätmestaruuskilpailut "Salonhalkasu 2002" (or, vi), Oulu

Urho Wallin

27.5.1923 – 30.1.2002

Kalevan Karhujen kunniajäsen Urho Wallin on kuollut. Suruviesti, tieto Uken kuolemasta tuli kuitenkin yllättäen ja odottamatta. Vaikka hänen sairaalassa olostaan tiedettiin, Uke oli jo pääsemässä voitolle sairaudestaan ja voimia koettelevista hoidoista. Yleiskunto oli edennyt hyvää vauhtia parempaan suuntaan. Uke säilytti myönteisen, valoisan ja peräänantamattoman elämänasenteen kuolemaansa asti.

Urho Wallinin ansiosta Kalevan Karhut on yksi arvostetuimmista ja monipuolisimmista lippukunnista Tampereella. Hän toimi asiantuntevasti ja ryhdikkäästi, voimiaan säästämättä lippukuntamme johtajana aikana, jolloin Kalevan Karhujen jäsenmäärä oli korkeimmillaan tarkasteltaessa Karhujen historiaa perustamis-

vuodesta tähän päivään. Partiolaisena Uke halusi korostaa perinteisiä partioihanteita eli rakkautta luontoon ja isänmaahan ja rehtiä ystävyyttä jokaisen partioveljen ja -sisaren kesken. Näitä ajatuksiaan ja elämänarvojaan hän esitti lukuisissa puheissaan leireillä, retkillä, vaelluksilla, juhlatilaisuuksissa tai partiojulkaisujen sivuilla.

Uke toimi ansiokkaasti niin valtakunnallisesti kuin hämäläisessä partiotoiminnassa, mutta kaikkien parhaiten hänen partiotoimintansa jälki näkyy Kalevan karhuissa. Jos Uke ei itse päässyt leireille tai retkille esimerkiksi Ylläksen Luosun maisemiin tai Lapinhämeeseen, hän vähintään kävi toivottamassa retkeilijöille mukavaa matkaa linja-auton ol-

ÄLLIKKÄ

lessa jo lähtövalmiina Ilmarinkadun kämpän pihassa. Muistamme ilolla ja kunnioituksella Uken reippaita otteita, joilla hän johti lippukuntamme marssijoukkoja partioparaateissa. Uke kannusti eteenpäin jokaista partiolaista, hän näki asioissa aina valoisat puolet, koskaan hän ei pitänyt partiosolmujen osaamista itse tarkoituksena. Uke totesi, että tärkeintä partioinnissa on reipas yhdessä olo ja kaikkia kiinnostava toiminta.

Vanhempainneuvoston jäsenenä ollessaan neuvoskarhu Uke kirjoittaa vuoden 1967 helmikuun Kalevan Uutisissa mm.:

“Leiripaikkahan on varsin tärkeä lippukunnalle ja nimenomaan oma leiripaikka, sinne on niin kotoista ja turvallista lähteä, kun on oma paikka minne mennä”. Puolisen vuotta tuon Uken kirjoituksen jälkeen Saarijärvelle oli rakennettu retkeilykämpä ja karhut olivat saaneet oman leirialueen kauniin erämaajärven rannalta. Uke halusi suunnata katseensa tulevaisuu-

teen ja näissä tulevaisuudenviisioissaankin korostaa asioita, jotka tukevat ja kannustavat kasvavaa nuorta ja joiden kanssa nuoret haluavat toimia ja kehittyä. Tällainen toimimisen ja kehittymisen keskus on monelle karhulle ollut juuri Saarijärven leirialue. Uke teki urauurtavaa ja ennakkoloolotonta työtä etsittäessä omaa leirialuetta lippukunnalle ja Saarijärveltä retkeilyalue paljolti Uken ansiosta löytyi.

Urho Wallin oli perustamperelainen, vaikka syntyi Hämeenlinnassa. Hän toimi vuosikausia Tampereen kaupungin sähkölaitoksen palveluksessa arvostettuna säh-

köyliasentajana ja –mestarina. Vuonna 1960 hänet valittiin lippukuntamme vanhempainneuvoston puheenjohtajaksi. Tästä tehtävästä oli mutkatonta siirtyä lippukuntamme johtajaksi v. 1970. Lippukuntamme johtajana Uke toimi usean vuoden ajan. Partio toiminnan lisäksi Uke toimi aktiivisesti sekä sotaveteraanien että Sotainvalidien veljesliiton toi-

ÄLUKÄ

minnassa. Sotainvalidien keskuudessa toimiessaan Uken läheisimpiä harrastusalueita olivat kuorolaulu ja liikuntatoiminnot, joista tärkeimpinä uinti ja lentopallo.

Perhe merkitsi Ukelle erittäin paljon. Leskeksi jäänyt elämänkumppani Riitta oli tärkeänä tukena pitkän avioliiton aikana. Riitta-vaimo toimi mm. monen vuoden ajan lpk:n aikaansaavana äitikerhon puheenjohtajana. Omat poikansa Uke vei lukuisille retkille ja leireille.

Niin omat pojat kuin lastenlapsetkin saivat kokea mieleenpainuvia, hienoja aikoja Uken ohjauksessa kesäpaikassa ”Nujulassa” Teiskossa Näsijärven rannalla. Myös monet karhut ovat tehneet retkiä ”Nujulaan” sekä kesäisin että talvisin. Uke toivotti aina kaikki karhut lämpimästi tervetulleeksi ”Nujulaan”, paikkaan, mitä hän rakasti ja missä hän viihtyi.

Vuoden 1976 Ällikän juhlaulkaisussa lpkj Uke kirjoittaa

mm.: ”Saisitte pitää ystävyysseuranne saakka, kunnes elo erottaa, niin kuin omalla kohdallani on ollut parhaan partiotoverini kanssa. Hänen hautakumpunsa äärellä sain muistella menneitä aikoja ja kiittää häntä hyvästä partiotoveruudesta. Yhdessä me koimme niin ilot kuin surutkin, yhdessä me vartuimme aikuisiksi, mutta aina vain tiemme kohtasivat yhteen huolimatta vuosien kuluista ja pitkistä välimatkoista. Tällaista ystävyyttä ja toveruutta toivoisin sinunkin Kalevan Karhu löytävän näistä partioveljistäsi tänä paljon parjattuna kiireisenä nykyaikana, joka tahtoo unohtaa lähimmäisen ja hyvän käytöksen, sillä jalompaa kalleutta ei maailmassa ole kuin tosi ystävyys”.

Uke, partioveljemme, ystävämme on siirtynyt ajasta ikuisuuteen, lähtenyt rajan tuolle puolen. Uke tiesi mitä todellinen partiointi on ja hän halusi ohjata jokaista partiolaista tuolle oikealle, todelliselle tielle.

Pasi Halme

Kiitos!

Lämmin kiitos teille Karhut, kun olitte saattamassa Ukea hänen viimeiselle matkalleen.

Osallistuite tilaisuuteen tosi tyylikkäästi ja juhlallisesti. Olen saanut paljon kiitosta teidän suudestanne sekä kappelissa että haudalla.

Toivon, että te kaikki Karhut voitte yhtyä Wirran Juhan ajatukseen: “Henkesi elää, Uke!”

Reipasta partiointia kaikille Karhuille!

Kiittäen Riitta Wallin & pojat

ÄLLIKÄ

Projektipäällikön katsaus

Viime syyskokouksessa allekirjoittanut valittiin projektipäälliköksi. Se tarkoittaa, että minun pitäisi saada Karhujen 50-vuotisjuhliin (2006) mennessä aikaiseksi historiikki. Koska kaikenlaista on tapahtunut, homma ei ole ihan pieni. Pyrin pitämään tätä palstaa mahdollisuuksien mukaan ja kertomaan tässä karhujen edesottamuksista vuosien varrelta ja mahdollisesti etsintäkuuluttamaan erinäisiä henkilöitä, esineitä tai mitä nyt aiheelliseksi katsonkin. Toimiston seinällä on esimerkiksi kuva lpk:n perustamiskokouksesta. Joku asioista enemmän perillä oleva taho voisi kertoa minulle ketä kuvan henkilöt ovat.

Myös etsintäkuuluttamatonta materiaalia sopii minulle toimittaa, jos sen katsoo historiikkiin sopivaksi tai muuten sellaiseksi, että projektipäällikön se pitäisi tietää.

Lippukuntamme perustajana pidetään Yrjö Perä-Rouhua, joka marssitti osaston Hiipan Poikia Kalevaan. Loppukesästä -56 ensimmäiseksi lippukunnanjohtajaksemme valittu seurakunnan poikatyöntekijä Pentti Laasonen, joka viime tammikuussa muisteli erinäisiä nuoren lippukunnan ensiaskeleita.

“Kämpä saatiin Aaltosen kadulta Tammelasta puutalon kellarista. Siellä oli hyvin ränstystyneet tiiliseinät ja sitten meille tuli mieleen, että se pitäisi jollakin lailla sisustaa. Perärouhu sai idean, että tehdään lautapaneliseinät. No eihän meillä ollut rahaa siihen. Tiesin että Kalevankankaalla on seurakunnilla lautatarha. Kysyttiin seurakuntien rakennusmestarilta, että: ”Tarvittaisiin lautatarhaa. Saataisiinko seurakunnilta kuormautoa lainaksi?” Rakennusmestari oli että autoa hän ei anna, mutta lautoja saatte sen verran kuin tarvitsette, kunhan pystytte itse viemään. Se oli huvittava näky, kun kaksi poikaa kantoi aina kahta lautaa. Semmoinen jatkuva letka Tammelantorin nurkilta aina Kalevankankaan päähän. Ne kantoi sieltä, kun sanoi että saatte kantaa sieltä. Sitten jälkeinpäin se äijä alkoi hiilestyyn. Niistä tehtiin puolipaneli siihen isoon huoneeseen”.

Esko Raikamo (takana), Yrjö Perä-Rouhu (sahan varressa) ja Mikko Parviola (edessä) restauroimassa Aaltosenkadun koloa tai jotain...

Kuva: Yrjö Perä-Rouhu

Pohjolan

Viisaat

Kun pakkanen on ylittänyt tietyn rajan, kun lunta on satanut vähän enemmän ja kun tuuli asettuu - ja kaikki on kuin joku kutsuisi metsään nukkumaan. Edellisestä kerrasta on jo aikaa jonkun verran, eräällä muutama päivä.. Metsä kutsuu, siihen on vastattava. Meitä on kolme kaveria - niin ne tarinat yleensä alkavat.

On siis Uudenvuodenaatto ja huomenna Uudenvuodenpäivä, mikäpä muukaan. Mitä sopivin aika mennä metsään, pystyttää erätoveri, tehdä tulet. Turinoida hyvällä porukalla kaikesta ja ei-mistään, ja mikä on sen hankalampaa kuin ei-mistään puhuminen kaupungissa ja mikä sen helpompaa kuin ei-mistään puhuminen metsässä?

Vietän suuren tohinan kuohussa viimeisiä hetkiä työpaikalla, nappaan tiskistä lohen, kerron loimuttavani sen tänään - metsässä. Mikä taika tuossa sanassa onkaan? Saan osakseni hymyilyä, minulle todetaan sen olevan varmasti hienoa, nauti illastasi. Juoksen hikisenä pitkin kaupunkia ostelemassa muonaa, hikisenä ryntään kotiin vaiheessa, jossa piti olla valmiina jo tunti pari sitten - mutta valmis olen vasta puolen tunnin kuluttua. Minua epäilyttää koko ajatus lähteä metsään, aikapommi taskussani kylpee viesteistä, jossa kutsutaan ties minne, vastaan kuitenkin kaikille - ei tänään, suorasti ja kohteliaasti.

Rinkka täyttyy kamoista, lunta sataa, auto odottaa kotiovella. Lysähdän auton etupenkille, kiroan kiireen - nukahdan, ja herään läheltä määränpäättä. Auton ikkunasta näkee lumisateen kuin ylitse kiitävän tähdistön. Olemme metsätiellä. Tuosta alkaa yksinkertaisuus, autosta

ÄLIIKÄ

ulos, sukset jalkaan ja matkaan. Hiihdämme tovin, lumisade lakkaa ja kuu pilkottaa jo ujoin pilvistön takaa, yöllä se olisi rohkeampi. Mollottaisi taivaalla kuin ei-mitään.

Pystytämme erätoverin, katon yllemme, vastaan avaruuden säteitä. Pakkanen kiristelee ja tuulenkaato löytää tehtävänsä palavana puuna nuotiosta. Lohi aloittaa viimeisen matkansa suuhun, loimuttumassa kylki leveänä nuotion loisteessa. Pinta halkeilee ja valmista on. Höystämme iloa, kahvi ja tee virtaavat lämpimänä virtana kurkuistamme alas, ruisleipä löytää paksun keltaisen voipeitteen itsellensä. Tarinoita vaihdellaan, nauretaan, hiljennytään, nauretaan ja jutellaan. Uusivuosi, mikä päivä se oikeastaan on? Ja vartin yli puolenyön - se viime vuodesta. Nukkumaan, lähes keskeytymätöntä unta, jonka keskeyttää vain hiljaisuus, sen ihailu, ja toisaalta pakkasen jylhä humina tyynessä ilmassa, kuusikon sylin hohka ja kuun läsnä.

Vaikka retki ajallisesti kesti alle päivän, merkitykseltään se vastasi yhtä vuotta. Sydän kevyempänä takaisin kaupunkiin, kuinka pieneltä tuntuukaan se, ettei auto lähde käyntiin tuona aamuna?

Mika

Allekirjoittanut kiittää seuraansa Mikkoa ja Juhista; näin se pojat meni.

Lyhyt jälkikirjoitus: Kummallista kuinka metsään lähteminen valitaan teemaksi, saammeko tulevaisuudessa kortit Nature-experience-extreme-card (TM)), joihin merkitään luonnossa vietetyt tunnit (luonto määritellään alueena jossa on puita ja joka on vähintään 5 km lähimmästä lyhtypylvästä) - vai lähdemmekö tulevaisuudessa metsään vain mennäksemme sinne?

Silppu Säkki

1§

Mitenkä lie Kasujen suunnistustaidon kanssa: Hervannasta Hervannan kautta Tervajärvelle...

2§

Tytöt saa sähkösaunankin sammumaan!!?!?

3§

Juhiksen joululoma meni monin paikoin päin mäntyä...

4§

Kiitokset Markkoja Metsästäneille ja joulupukkeina toimineille.

5 §

Markkojen metsästyksen parhaat pistesaaliit

1. Jeris Tanus 347 p.	4. Juuso Salin 180 p.
2. Tuomo Pöyhönen 317 p.	5. Tapio Soukka 153 p.
3. Kalle Saarelma 184 p.	6. Mikko Listo 146 p.
	7. Elmo Kalves 100 p.

6 §

Toimiston arkistosta puuttuu Ällikkä numero 3 vuodelta -96. Lahjoitus otetaan vastaan...